

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

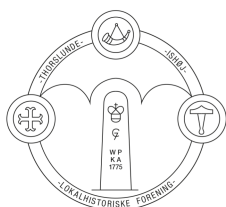
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Thorslunde-Ishøj Lokalhistoriske Forening

Skriv

Skriv

Skriv

.... lød det fra vores ivrige redaktør på det sidste møde, havde det været muligt, havde han sikkert også revet sig håret af ærgrelse.

Sandheden er, at denne Corona fuldstændigt har ændret på alt det vi kender - og det vi plejer, hvilket igen betyder, at alle de sider vi normalt bruger til at fortælle om kommende og afholde arrangementer er tomme. Og tomme sider er som bekendt kedelig læsning.

Corona eller Covid-19 har i den grad sat vores gamle forening på stand-by. Ingen arrangementer i foråret, ingen sommerjazz på gårdspladsen, ingen høstfest, ingen Mortens And, ingen juletræ osv.

De Kommunale arrangementer som vi normalt tager del i, blev også aflyst.

Lige nu ved vi heller ikke, hvad der skal ske med den traditionelle julestue på Bredekærgård.

Hvornår vi kommer i gang igen? - Det ved vi desværre ikke, men vi vil forsøge os med mindre pop-up arrangementer som foredrag, historiske vandringer m.m.

Vores store problem er, at restriktionerne ændrer sig løbende og dermed også forudsætningerne for afholdelse af arrangementer som vores.

Men der skal ikke herske nogen tvivl, vi er alle frivillige og vi ønsker alle vores medlemmer alt det bedste, derfor vil vi også gøre alt, hvad vi kan for ikke at være med til at sprede smitten.

Så derfor – skriv skriv og skriv gerne om hvordan det var at flytte til Ishøj – den gang i fordums tid.

Vi har, som I kan se, en længere artikel om det at flytte til Ishøj, derfor vil det være fint med en lille håndfuld historier om samme emne til de tomme sider i bladet.

Egentlig en ganske god ide, problemet er jo bare, at flere af os er lidt oppe i årene, og knap husker hvad vi fik til morgenmad i går, medmindre flere, som jeg, er lidt traditionalister. Jeg skal blot se på dagens tallerken for at vide, hvad jeg fik i går.

Min historie kan I læse på side 8.

Steen Skorbus

FOR 80 ÅR SIDEN

Den sidste Jul

Et af de sygehuse som borgerne fra henholdsvis Torslunde og Ishøj Landsby konsulterede var Menighedssygehuset i Roskilde. Den første bygning på Roskilde Menighedssygehus blev opført i 1857 med tegninger af arkitekt V. Stigaard. Efter omkring 80 års virke, overdrog Roskilde domsogns Menighedsråd i 1936 menighedssygehuset til Roskilde Kommune, hvorved det blev en kommunal institution. Siden indgik det i Roskilde Amts og Bys Sygehus som specialafdeling og fungerer også som sådan i dag.

Foto: Ukendt

I anledning af at sygehuset skulle overdrages for firs år siden kundgjorde pastor ved Roskilde Domkirke, Gustav Arnberg ved juletid i 1940 følgende:

Jul paa Menighedssygehuset var altid noget for sig.

Den store Adventkrans i Vestibulen havde faaet sit fjerde og sidste Lys, Verandeen var omdannet til den yndigste Julestue med sin blaa Himmel med Stjerner paa, og paa Sygestuerne var der smykket med Blomster og levende Lys, medens

det store Træ fyldte det meste af Karpappelen.

Denne Ramme om den vemodigglade Stemning, der herskede hos de Mennesker, der enten var Patienter eller havde deres Gerning dér, har gjort Julen paa Menighedssygehuset til et uforglemmeligt Minde.

MENIGHEDSSYGEHUSET

Alt dette kom naturligvis i særlig Grad til at bemægtige sig Sindene den sidste Jul. Overlæge Gravesen havde bedt om Stillehed ved Afslutningen af Menighedssygehusets Arbejde, saa der blev ikke holdt Afskedsfest af nogen Art. Det blev derfor mig, der kom til at sige det sidste Farvel, som jeg knyttede til min Tale paa Menighedssygehuset Juleaften:

Saa staar der endnu i Aften noget tilbage for os at gøre: vi vil sammen takke Gud for Menighedssygehuset. Det er den sidste Gang, vi faar Mulighed for at gøre det, fordi de, der har staaet i Arbejdets Centrum, ikke mere vil faa Lejlighed til at samles med dem, der har været i Periferien. I de nærmeste Dage vil Opbrudet og Afviklingen faa den ene efter den anden til at sige

Farvel, og en Dag gaar kaptajnen som den sidste fra Borde. Det er saare vemodigt for os alle, vi har hver og en været knyttet til dette Hus med den dybeste Taknemlighed og den oprigtigste Kærlighed. Derfor er det ogsaa midt i Vemoden en Glæde at kunne sige, at vi forla-

der Menighedssygehuset i fuldkommen Orden. Til den sidste Dag vil den Aand, der har raadet her under alle Aarene, være over dette Hus. Vanskelige har Kaarene været for Menighedssygehuset de sidste Aar, men det skal siges i Aften, at det Præg, det havde, har det helt og fuldt bevaret til det sidste. Og vi takker Gud, fordi dette er lykkedes.

Saa slutter vi da Menighedssygehusets Arbejde med en Tak til alle dem, der i Tidens Løb har gjort en trofast Gerning fra Køkken og Kælder og til Stuerne her.

Vi takker alle de unge og alle Sygeplejerskerne og de unge Læger. Vor Tak gælder ikke mindst dem, der til sidst har haft Tjeneste her; vi paaskønner meget, at det fuldt ud lykkedes at leve Livet videre uden Afslag paa vort Ideal, indtil Døren bliver

lukket. Vi siger de Mænd Tak, der har haft det økonomiske Ansvar og med Fasthed og Kærlighed har holdt alle Sorger for dagligt Brød borte. Men sidst og mest bringer vi vort Hjertes dybe Tak til Overlæge Gravesen, hvis Manddomsgerning blev menighedssygehusets Liv.

Foto: Weendt

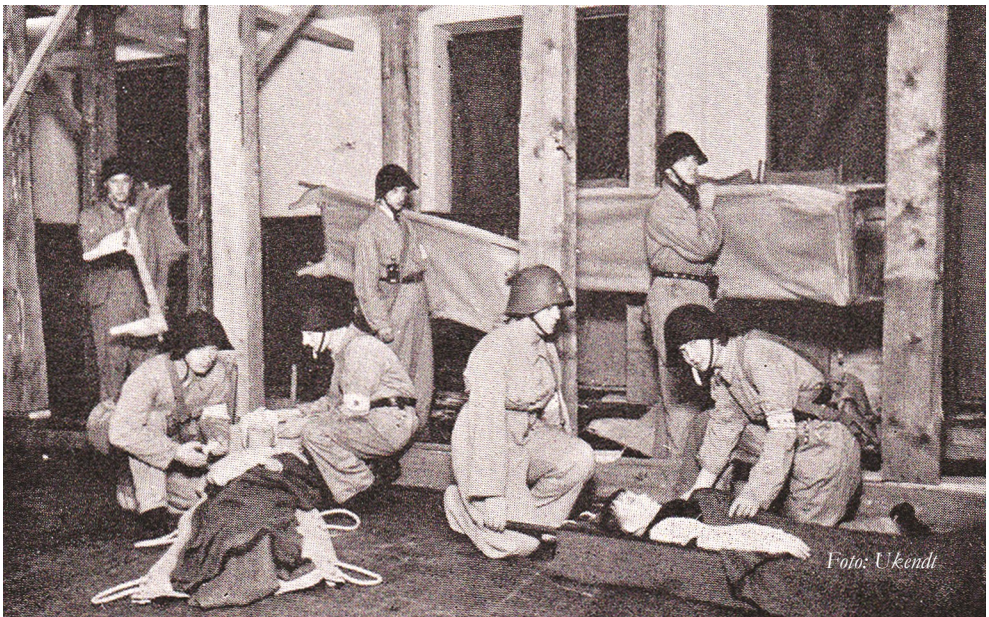
FOR 80 ÅR SIDEN

Vi forstaar ham i Dag og vil ikke sige meget, men minde hinanden om den Velsignelse, der har haft til Huse her. Tusinder af Mennesker har her fundet Helbredelse paa deres Legeme og Hvile for deres Sind. Hvad dette har betydet for vor By, er slet ikke til at maale, men

vi priser Gud, fordi det er sket, og takker ham, der har været Redskab dertil. – Saa forlader da Kaptajnen sit Skib. Men det sker, gentager vi, i fuldkommen Orden og fuldkommen Ro. Han overgiver Menighedssygehuset i andre Hænder, men idet dette sker, er det bedste, vi kan gøre, at forene os i et inderligt Ønske om, at den Aand, der har raadet her, maa følge os, der nu udvandrer til det nye Rekreati-onshjem, som paa sin Vis skal fortsætte det Menighedsarbejde, der har haft til Huse her, men at den samme Aand ogsaa vil blive her og præge det Liv, der skal leves her i Fremtiden.

Første Krigsjul

Samaritervagten holder Øvelser

WINTHERSMINDE

Et nyt erhvervsområde i Ishøj har fået navnet Winthersminde - men hvorfra stammer navnet?

I Ishøj Landsby har der sikkert været en landsbysmed i århundreder, og for godt hundrede år siden, var der en, der hed Ludvig Winther.

Landsbysmeden var der meget behov for i hverdagen den gang. Han kunne reparere mange ting, fordi han havde lært at arbejde, med det glødende jern.

Det var vigtigt at have en Smed i byen. Især gårdene havde meget at bruge ham til. Der skulle hvæsses plovskær, sættes nye tænder på harven, og laves hjul ringe, hammelstøj og meget andet. En meget vigtig del, var at være beslagsmed - det vil sige, at lave hestesko og beslå hestene, når de trængte til det.

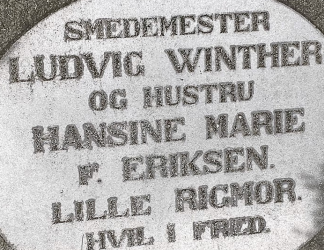
Smeden i Ishøj var også beslagsmed og en dag var der en hest, der sparkede

ham, så han døde, det var Ludvig Winther, (f. 1887 - d. 1913).

Smeden's enke måtte derfor afhænde smedjen. Hun var datter ude fra gården "Frydekær", der ligger ude på Trangilde Nordmark. Der blev bygget et hus på gårdens mark og der flyttede Hansine Winther, (f. 1890 - d. 1931) så ind med sin lille søn Christian (f. 1911 - d. 1951). Og huset fik navnet "Winthersminde".

Winthersminde ligger på Tranegildevej. Vejen går fra Taastrup Valbyvej, gennem Tranegilde Landsby og endte ved Lille Vejlegård, Ishøj Strandvej - der hvor Vejlebroskolen er nu.

SMEDEMESTER
LUDVIC WINTHER
OG HUSTRU
HANSINE MARIE
F. ERIKSEN.
LILLE RIGMOR.
HVIL I FRIED.

WINTHERSMINDE

Da den nye motorvej blev påbegyndt i 1970, blev Tranegildevej afbrudt, det første stykke kom til at hedde Winthersmindevej indtil motorvejen, stykket mellem motorvejen og Tranegilde hedder nu Brentedalen, og fra Trangilde til stranden Tranegildestien.

Når beboerne i Strandområdet skulle til Taastrup - det var der man havde ærinde, hvis der skulle handles ind, til læge, i banken og til stationsbyen og børnene i realskolen - så benyttede man den nærmeste vej, og det var Tranegildevej. Da vejen blev afbrudt ved motorvej, foreslog daværende kommunalbestyrelsesmedlem Harry Esbensen, at det stykke vej forbi Winthersminde skulle hedde Winthersmindevej, og dermed blev navnet mere kendt.

Det nye industriområde hedder Winthersminde, det kunne også have hedet "Tobakskrogen", for det er der, det slutter.

Det der er skrevet her, er læst og godkendt af et barnebarn til Ludvig Winther.

Tak til Jytte.

Foto: Steen Skovhus og Peter Kay Tekst: Laurits Kristiansen

Slægtsforskning

Slægtsforskning

3. november kl. 17:00-19:00

Brekærgård

1. december kl. 17:00-19:00

Gratis entré

5. januar '21 kl. 17:00-19:00

2. februar '21 kl. 17:00-19:00

Lokalhistorisk Forening indbyder interesserede medlemmer til slægtsforskning på Bredekærgård

Mine første år i Ishøj

..... fortalt af Steen Skovhus

Jeg blev flyttet til Ishøj i 1963 - knap 6 år gammel. Min mor havde i 1961 fået arbejde i Torslunde-Ishøj Kommune, på det gamle sognerådskontor foran Ishøj Kirke.

Det var sådan dengang, at hvis man ville have en fast stilling, så måtte man bo i kommunen. ”Værsgo - der er jord på Lokesvej, der kan I bygge!”, lød det.

Det var nu ikke gratis og da min farfar, som var gårdejer på Fyn, hørte prisen blev han godt nok lidt misundelig. Jeg ved ikke om han var en god landmand, han var i hvert fald god til at handle jord, men sådanne priser havde han dog aldrig fået - 10.000 kr. for et ”frimærke” og han havde over 100 tønder.

Jeg selv husker ikke meget fra den gang, og alligevel har duften af nyt træ hængt ved lige siden. Det, ikke blot at flytte ind i et nyt hus, men at komme i huset under byggeprocessen forbinder jeg med duften af nyt træ.

Ellers er der vel blot to billeder, jeg specielt husker fra den gang. - Det ene er kort før vi flytter til Ishøj, vi bor i Hvalsø. Vi har ung pige i huset og min lillebror er nyfødt - jeg husker, at vi står i det store vindue, i den villalejlighed hvor vi boede. Vi spejder efter min mor og far, fordi de kommer hjem med en ny bil. Ny og ny, for os en ny bil - en folkevogn.

Min far maler den nye pergola - Husets tag nåde næsten ned til jorden og lignede et stort A, derfor fik jeg øgenavnet Steen A-bus

Det andet er fra vi flytter ind; min fars svoger havde en lastbil - en ladbil, som normalt blev brugt til entreprenørkørsel og kørsel med roer i sæsonen. Den blev brugt som flytte bil, ingen problemer i det, men det var i marts, og jorden i Ishøj var ganske leret og meget våd, så da han kørte ind til huset for at læsse af, sank den godt og grundigt ned i pløret. Om han selv kom op eller skulle have hjælp, husker jeg ikke, men jeg ved, at han altid var lidt pernitten med sin bil. For eksempel, når landmanden skulle

SKRIV SKRIV SKRIV

have hentet sine roer, skulle de kunne læsses fra kørefast vej, for han ville ikke ud på marken. Så jeg tænker, at han ikke var helt tilfreds med, at han måtte køre fra Ishøj til Fyn med en beskidt lastbil. Ellers husker jeg ikke meget - jo jeg husker selvfølgelig huset, området osv. Jeg husker også, at jeg blev passet på Baldersvej, inden skulle starte på Ishøj Centralskole.

Men ellers er der ikke mange billeder, der har bidt sig fast. Det hænger nok sammen med, at der gik ret lang tid, inden jeg virkelig tog det nye sted til mig. Så snart jeg kunne komme til det, tog jeg over til min mormor og morfar, det var ligesom der jeg havde base. Ikke fordi der var problemer hjemme, nej tværtimod.

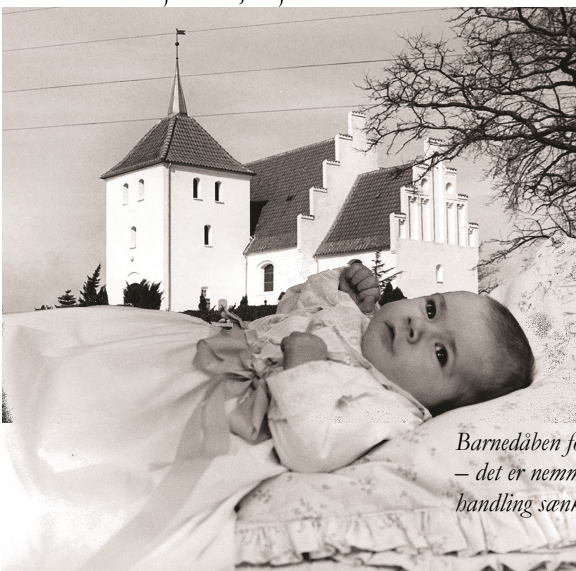

Nej det hang nok mere sammen med, at min far var soldat, befalingsmand, og måtte flytte rundt i hele landet. - Derfor blev min mormor og morfar lidt som et anker.

I mine knap 6 år inden vi flyttede til Ishøj, havde vi boet 8 steder. Min mor plejer gerne at fortælle, at jeg blev født der hvor Jylland ender i Fårhus, ved den dansk-tyske grænse, at gå i Billum ved Esbjerg, og lærte at tale ude for enden af startbanerne i Kastrup.

Lige siden har mine forældre boet i Ishøj – de blev fastligere. Desværre er min far nu flyttet op på Ishøj Kirkegård, men min mor bor blot et par opgange væk.

Jeg tog realeksamen fra Ishøj Central-skole, og selv om jeg gik der alle 10 år, kneb det også her med kontinuiteten. Efter 6. klasse blev vi delt, strandbørnene flyttede til den nye Vibeholmskolen. Tilbage var 2 halve klasser, hvorfor A og B klassen blev samlet til een, for igen efter 7. at blive delt, nogle skulle i 8. klasse vi andre gik videre i realen. For så at gøre forvirringen total, fik vi ca. en halv klasse ned fra den eksisterende 8. klasse, som i øvrigt ikke var blevet delt. Så nu kom vi igen til at gå sammen med dem ude fra sivene, blot ikke dem vi startede i 1. klasse med. - Er de forvirret, så se næste afsnit af....

Barnedåben foregik i Harendrup Kirke på Nordvestfyn under devisen – det er nemmere at flytte barnet end gæsterne. Med den kirkelige handling sankede freden sig efter 3 måneder med kolik!

SKRIV SKRIV SKRIV

Det er nok ikke tilfældigt, at skolelivet ikke skabte det store sammenhold. Jeg stak af til Fyn, når det kunne lade sig gøre, og klassen blev samlet, delt, samlet, delt og samlet for at gå hver til sit.

Billedet er fra 1964 – Vores have var nok den have i hele Vestervang hvor der er blev spillet mest fodbold i. Vores hund, en collie, hed Olsen, hvilket gav lidt forviklinger, da familien for enden af Lokesvej også hed Olsen. Det er sket op til flere gange, at fru Olsen vendte sig om når vi kaldte på vores hund.

Men Idrætsforeningen - Thorslunde-Ishøj Idrætsforening. Her startede jeg til gymnastik – arme stræk, arme bøj og spring over hest. Vi havde Folmer, Mie Bernhagens far, og jeg husker, at jeg ét år fik flidspræmien.

Vi lavede opvisning i forsamlingshuset og i Roskildehallerne. Når vi skulle springe over buk i forsamlingshuset, så startede tilløbet ude i garderoben, dengang fandtes der ikke trampoliner, men et springbræt af træ, som krævede sit for rigtig at blive aktiveret. Jeg husker også engang til vores opvisning i forsamlingshuset, om det var generalprøven eller selv opvisningen husker jeg så ikke, men foreningen havde fået en ny fane. En ungdomsfane, som ikke var så tung. Jeg skulle bære den ind. Lyset var dengang, i

forsamlingshuset, lavt hængende glaskulpler, og jeg - rank og stolt - bære fanen ind - ser lige frem, og plukker den første kuppel ned med et gevaldigt brag - så var den stolthed pludselig forduftet.

Senere blev det håndbold, håndbold træner og håndbold dommer. Idrætsforeningen var ikke, bare der hvor vi hang ud, det var også et fællesskab - på tværs af alder og generation, det var der vi fik foreningslivet ind under huden, det var der vi, måske nok med en lidt slidt flokskel, blev demokratisk dannet.

Udover idrætsforeningen gik jeg også, til dans i forsamlingshuset - hos fru Kofoeds Danseskole. Til opvisningen dansede vi polka og Cha-cha-cha og vi drenge lavede russerdans iført sømandstøj. Jeg stoppede kort før mit 5 års ”jubilæum”, for når man havde danset i 5 år, fik man en femårsnål og et kys af fru Kofoed. Vi drenge syntes det var lidt ydmygende at stå der foran alle kammeraterne og deres forældre, til afdansningsballet, og blive kysset på - så jeg stoppede lige inden.

Så hr. redaktør, nu har jeg vist snuppet et par af de tomme sider.

Alle foto er private eller af ukendt oprindelse

Videor af Ishøj borgere

Du har nu mulighed for at se ca.150 optagelser med Ishøj borgere.

Thorslunde-Ishøj Lokalhistoriske Forenings videogruppe, Ishøj Lokal-TV og TV-Ishøj har fra midt i 1970'erne interviewet en hel del borgere fra Torslunde, Ishøj Landsby, Tranegilde, Ishøj Strand og enkelte andre.

Personerne har med deres spændende beretninger om deres liv og om lokalsamfundet ydet et stort bidrag til Ishøjs historie fra slutningen af 1800-tallet til i dag. Optagelser er nu samlet på foreningens hjemmeside.

Se og hør de mange beretninger og historier suppleret med billeder og videoklip fra "det gamle Ishøj".

Hvordan finder jeg interviewene?

Gå ind på hjemmeside

- www.ishoejlokalhistorisk.dk - og tryk på den grå bjælke "Videor af Ishøj borgere".

Se optagelserne, der står i alfabetisk orden efter fornavn.

Klik på billedet og optagelsen starter og du få en spændende oplevelse af, hvordan det har været at leve i Torslunde, Ishøj og Tranegilde.

Du kan også klikke på HER under den korte tekst ved billedet, så får du en beskrivelse af indholdet i optagelsen.

God fornøjelse

Ole Olsen

Interview af personer fra Torslunde, Tranegilde og Ishøj

Adriansen, Gert
Civilingeniør
Ishøj Landsby

Andrä, Stefan
Radiomekaniker
Ishøj

Axel, Holger
Arbejdsformidler
Ishøj

Bast, Richardt
Smed- og maskinarbejder,
Faglærer
Ishøj

Bay, familien
Gårdejer Pilemølle
Ishøj

Bech, Wilja
Kunstner
Ishøj Strand/Plejerup

Bjørstorp, Ole
Borgmester, Cand.scient.pol.
Ishøj Landsby

Bodholdt, Kurt
Hotelleder, Hovmester, Tjener
Ishøj Strand

Bonke, Villy
Gartneriejer
Ishøj Landsby/Torslunde

Borfelt, Fanny
Hospitalsmedhjælper
Ishøj/Ishøj Strand

Brostrøm, Michael
Merkonom
Ishøj

Christensen, Albert
Gårdejer
Damgården,
Tranegilde

Christensen, Gordon
Chauffør
Ishøj Strand

Christiansen, Else
Butiksassistent
Ishøj Landsby

BORGERPORTRÆT

Dahl, Elly
Kantinemedarbejder
Ishøj Landsby/Ishøj

Dahl, Thorkild
Gårdejer
Dalshøjgård, Torslunde

Ditmer, Frantz
Viceskoleinspektør
Torslunde/Tåstrup

Esbensen, Harry
Gårdejer
Ishøj

Espersen, Erling
Elektriker
Ishøj Strand

Friis, Hans
Tømrer
Ishøj Strand

Friis, Viggo
Telefonmontør,
Arbejdsformand
Ishøj Strand

Frost, Dan
Lærer og cykelrytter
Ishøj Strand

Garulf, Kai
Skoleledende
Ishøj

Gawron, Poul
Gartner
Ishøj Landsby

Gleerup, Anne Marie
Fuldmægtig
Ishøj

Gromada, Villy
Maskinmester
Torslunde

Gromada, Viola
Sygekassekasserer,
Fuldmægtig
Torslunde

Grundsoe, Leif
Kasserer, Viceborgmester
Ishøj

Hall, Jørgen
Havneleder
Tranegilde

Hansen, Anni
Telefonistinde
Torslunde

Hansen, Benny
cand.jur., Oberst, Direktør
Ishøj Strand

Hansen, Bernt
Mælkehandler
Ishøj Strand

Hansen, Grethe og Bjarne
Folkedansere
Ishøj Landsby

Hansen, Ib Remi
Afdelingsingeniør
Ishøj/Ishøj Landsby

Hansen, Ole Koch
Pianist, Orkesterleder
Ishøj

Hansen, Ole og Peder
Gårdejer,
Borgmester i Skovbo
Strandgården, Ishøj

Hansen, Svend Poulsen
Gårdejer
Barfredshøj, Torslunde

Hansson, Jørgen Lundberg
Vagtmester
Ishøj Strand

Hein, Knud
Urmager
Ishøj Strand

Henriksen, Kjeld
Fruktgrossist
Ishøj Landsby

Henriksen, Åse
Gartnermedejer
Ishøj Landsby

Hilskov, Sven
Kroejer
Ishøj Strand

Holbøll, Aage
Gartner
Tranegilde

Hungardi, Gyorgy
Teknisk tegner
Gulvlægger
Ishøj

Jørgensen, Birte Pico
Danselærer
Gymnastikinstruktør
Ishøj Strand

Jensen, Franziska
Rengøringsassistent
Torslunde

Jensen, Gudrun
Fabrikarbejder
Ishøj

BORGERPORTRÆT

Jensen, Harry Stein
Gartner & Entreprenør
Ishøj Landsby

Jensen, Ib
Gartner
Torslunde/Solhøj

Jensen, Kurt
Skolepedel
Ishøj Landsby

Jensen, Vibeke
Revisor
Ishøj

Jessen, John
Maskinmester
Torslunde/Tåstrup

Jørgensen, Telse
Husbestyrerinde
Ekspedient
Ishøj

Klein, Povl
Gartner
Ishøj Landsby

Kowalzyk, Franz
Blomstergartner
Torslunde

Kristiansen, Harald
Rejsebureau ejer
Torslunde

Kyllebæk, Jørn
Litograf
Ishøj Strand

Larsen, Johannes
Gårdejer
Dysagergård, Tranegilde

Larsen, Marie
Husmoder, Kirkemedhjælper
Ishøj Landsby

Larsen, Svend
Gartner
Ishøj Strand

Lauridsen, Gudrun
Husmoderafløser & Forfatter
Ishøj Strand

Lerche, Helle
Baronesse
Benzonsdal, Torslunde

Lyngbirk, Jytte og Toni
Børneteaterledere
Tranegilde

Madsen, Per
Borgmester
Ishøj Strand

Malmø, Birte
Lærer
Ishøj Strand

Mandrup, Eva
Psykoteraapeut
Ishøj Strand

Mark, Erik
Kommunaldirektør
Roskilde

Meincke, Günther
Bankbestyrer
Ishøj

Mejer, Ove
Mekaniker, Knallertbaneleder
Ishøj

Mogensen, Karen
Sognepræst
Torslunde/Frederiksberg

Mokjær, Willy
Skræddermester
Ishøj

Molberg, Jane
Butiksassistent
Ishøj Strand

Nielsen, Aksel
Slagtermester,
Friedskæmper
Ishøj Strand

Nielsen, Bente
Boghandler
Ishøj

Nielsen, Ib Boston
Ankermand i TIIF
Ishøj Landsby

Nielsen, Folmer
Forvalter
Barfredshøj, Torslunde

Nielsen, Poul
Halinspektør
Ishøj Strand/Hundige

Nielsen, Stig
Bygningskonstruktør,
Gartner, Biavler
Torslunde/Solhøj

Nielsen, Vera
Dagplejemor
Ishøj Landsby

BORGERPORTRÆT

Nyhuus, Arne
Kartoffelgrosserer
Ishøj Landsby

Nyhuus, Mary
Fuldmægtig
Ishøj Landsby

Olsen, Finn
Gartner
Torslunde/Solhøj

Olsen, Jack
Skattekonsulent
Ishøj Strand

Olsen, Jens
Gartner
Ishøj Landsby

Olsen, Jørgen Stilling
Gårdejer,
Gl. Ishøjgård,
Ishøj Landsby /Roskilde

Olsen, Rasmus
Gartner
Ishøj Landsby

Petersen, Gert Esmarch
Postfunktionær
Ishøj

Petersen, Henning
Gårdejer
Enghavegård, Ishøj

Petersen, Ib Nordal
Gartner
Ishøj Landsby

Petersen, Jens A.
Redaktør
Taastrup

Petersen, Leon
Direktør,
Gas-og vandmester
Tranegilde og Ishøj Strand

Petersen, Peter Kjærgaard
Forretningsfører Vildtbanegård
Frederiksberg

Prien, Kaare
Eksportchef, Viceborgmester
Torslunde/Stenstrup

Poulsen, Leif
Vejformand
Torslunde/Ishøj

Pøhl, Karen
Rengøringsleder
Ishøj Strand

Rasmussen, Grethe
Husmoder
Ishøj Landsby

Rasmussen, Niels Erik
Gårdejer, Sognefoged
Ishøj Landsby

Ramløse, Erik
Skoleinspektør
Ishøj Landsby

Riddervold, Ebba
Husmoder
Tranegilde

Rosairus, Henning
Værkfører & Sælger
Ishøj

Schumacher, Børge
Havnefoged
Ishøj Strand

Schwaner, Jørgen
Kunstmaler, Projektleder
Tranegilde

Simonsen, Vagn
Journalist
Ishøj Strand

Sjøgren, Poul
Maskinarbejder
Ishøj Landsby

Skov, Bent
Byrådsmedlem
Ishøj

Skov, Maren Judith Møller
Husmoder
Amager/Ishøj Landsby

Svendsen, Anne-Lise
Mediemedarbejder
Tranegilde/Ishøj

Søndergård, Ole
Lærer
Ishøj Landsby

Sørensen, Ellen Margrethe
Kontorist
Ishøj Strand

Sørensen, Hanne
Uddannelsesleder
Ishøj Strand

Sørensen, John
Jord- og betonarbejder
Ishøj Landsby

Tiedemann, Carl Christian
Gartner
Tranegilde

Vámos, Jenő
Specialarbejder, t
Tillidsmand
Ishøj

FOR 50 ÅR SIDEN

Fra 5. sals på Nørrebro til eget hus i Torslunde-Ishøj

Beretningen fra en unavngiven nybegt husejer - om søvnløse nætter, spekulationer og regnestykker, men først og sidst glæden ved at kunne indånde frisk luft.

Det er sagen at flytte fra en 5. sals lejlighed til Ishøjs lyksaligheder, hvor naturen vælter ind gennem vinduerne, når gardinerne trækkes fra.

Det hele begyndte en solrig søndag i september. Vi sad og hang over morgenkaffen med hver sin omfangsrige søndagsavis. At solen skinnede var vi kun klar over, fordi vi havde været nede efter morgenbrød og aviser. Den lejlighed vi boede i tillod ikke solens stråler at vise sig før sidst på eftermiddagen.

Vi havde lovet hinanden ikke at kikke på husannoncer, det var for fristende. Vi havde lovet hinanden at være fornuftige - og vente til vi kunne præstere en ordentlig udbetaling. Men var i øvrigt blevet den erfaring rigere, når vi kørte rundt og så på dejlige huse, at vi så blev endnu mere deprimerede over vores, lille mørke lejlighed til den høje husleje. Hvor naboejendommene var fabrikker, der hver dag udsendte deres fede, kvælende, sorte sod ud over hustagene og ind i stuerne. Hvor det ikke var et spørgsmål om dage, men om timer, der blev snavset. Hvor de hvide stores skulle vaskes hver 14. dag, og hvor det vand de blev

vasket i, ved en sammenligning ville have fået Themsens vand til at se klart og lækkert ud. Hvor man hver dag vaskede vindueskarmen i soveværelset af, ikke med sæbe, men salmiak, og konstaterede, at karkluden var kulsort, og det lå man og indåndede hver nat.

Nå, tilbage til pågældende søndag. Netop den dag - jeg kunne jo ikke nære mig - var der en stor og fristende annonce for huse i Torslunde-Ishøj Kommune.

- Vi kunne da ..., sagde jeg prøvende til min mand.

Med påtaget ligegyldighed studerede han annoncen, hvorpå han med en fnisen sagde: - Der er tegninger af huset i den avis jeg sidder med!

Han havde altså heller ikke kunnet nære sig.

Kort tid efter var vi på vej mod Ishøj - bare for at kikke.

Masser af frisk luft

På turen derned meldte den sædvanlige kilderen i maven sig, og den blev yderligere forstærket jo nærmere vi kom stedet. Luft, masser af frisk luft. Frie, vidtstrakte arealer, grønne marker - og ingen fabrikker med kvælende sodskyer.

En smældende flagallé vist op til bebyggelsens prøvhus, hvor der var temmelig mange mennesker. Heldigt. Så slap man for at blive konfronteret med de tørre kolde tal og facts lige med det samme, og kunne i ro og mag gå rundt for sig selv og drømme, indrette, planlægge og i det hele taget lege, det var ens eget hus. Og det var et dejligt hus.

Pludselig befandt vi os i en lækker arkitekttegnet sofa med en servil herre over for os. Han var bevæbnet med en lynhurtig regnemaskine og et vurderende ansigtsudtryk: »Var vi købere - eller bare osere?«.

Den servile herre opstillede et yderst tilforladeligt regnskab for os, på baggrund af de oplysninger vi forsynede ham med. Og ifølge deri opstilling ville

vi ikke komme til at leve af havregrød, selv om vi satte os i eget hus. Men på den anden side, var han nu også pålidelig???. Jeg greb mig i at spekulere på, om jeg turde købe en brugt bil af ham - det turde jeg ikke. Og alligevel sad vi her og overvejede at stifte gæld for over en kvart million kroner. Havde jeg her fulgt min første indskydelse var jeg skrigende løbet min vej. Det var for uoverskueligt. Men man er jo velopdragen - så jeg greb min mands hånd for at få lidt støtte. Den var klam! Panikken havde også grebet ham et kort øjeblik ved tanken om det pludselige uoverskuelige projekt vi var på, vej ind i. Papirjunglen med kryptiske betegnelser, rente- og kurstab. Momsrefusion - Sagførersalær - Stempelpenge - Pantebreve - Skøder - Ejendomsskat - Matrikelnummer - Etc. Men vi blev begge og lyttede andægtigt.

Håbløst forelsket i Ishøj

Udstyret med en regnskabsopstilling, tegninger over huset, samt en brochure, nuttet, men tåbelig, idet den var forsynet med tegnede møbler man kunne klippe ud og »møblere« tegningen med, hvor vi havde foretrukket nogle flere detaljerede facts om selve huset, drog vi afsted igen - efter at have været nok en runde i drømmehuset. Nu mere eftertænksomt.

Vi travede en tur i området. Drak begærligt af den friske luft, plukkede en buket vilde margueritter - og forelskede os håbløst i Ishøj.

FOR 50 ÅR SIDEN

Der blev ikke sagt mange ord på hjemturen. Men begges hjerner kværnede. Kunne vi? Turde vi? Skulle vi? Hvad nu hvis? Aldrig har lejligheden forekommet os så mørk og trist som netop den dag. Hele aftenen og det meste af natten gik med at lægge budget, studere regnskabsopstillingen, gange og dividere og trække fra. Jo, det skulle kunne lade sig gøre.

Søvn fik vi heller ikke meget af den nat. Vi skiftedes til at, vække hinanden med bemærkninger som fx.:

- Jeg kunne jo sætte hylder op i bryggerstet til mit værktøj.

- Og tænk dig både opvaskemaskine og vaskemaskine. Vi ville aldrig skændes mere.

Realitetsforhandlinger

Vi kontaktede sælgeren næste dag, og et nyt møde blev aftalt.

Drog atter til Ishøj, og følte os denne gang allerede »hjemme«.

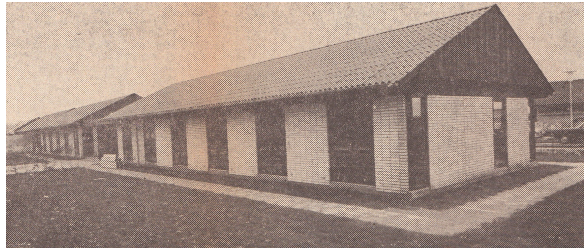
Nu var der to mænd - sælgere - til at overbevise os om, at dette simpelt hen var det bedste hus på markedet. Da jeg forsigtigt spurgte, om ikke det var kloge-re at have en større udbetaling end - den, vi var i stand til at præstere, svarede den ene sælger:

- Lille frue! (Jeg var et hoved højere end ham) I det næste byggeri vi påbegynder i begyndelsen af 1971 vil husene være ca. 50.000 kroner dyrere end for dette hus.

Kan De spare 50.000 kroner op i løbet af 4-5 måneder.

Det måtte jeg jo indrømme, at det kunne jeg ikke.

En slutseddel blev stablet på benene efter lidt tovtrækkeri og vi drog derpå til en sagfører vi havde fået anbefalet på det varmeste. Han sagde god for såvel regnskabsopstilling som slutseddel, bortset fra nogle få rettelser til vores fordel.

Og pludselig rullede lavinen.

Vi havde »købt hus«.

»Gode råd«

»Gode råd« fra venner, bekendte og familie, skortede det ikke på, da det rygtedes vi havde »købt hus«.

En kom pludselig i tanke om en fjern bekendt, der havde gjort som os. Han var nu fraskilt, huset solgt ved en tvangsauktion, og han selv, indlagt på nervesanatorium. Vældigt opmuntrende. En havde hørt om nogen, der ikke havde læst slutsedlen ordentligt igennem, og som nu var stavnsbundet til sit hus, hvis vægge vist nok havde vist sig at bestå af pap.

Vores humør vekslede fra jublende glæde til dyb depression alt efter omgivelsernes bemærkninger. Og mange søvnløse nætter havde tvivlen overtaget: - Var det nu det rigtige, vi havde gjort.

Helt ned i kælderen fik min far os, da vi fortalte om vores planer. Det skal lige i parentes bemærkes, at han bor i Nordjylland, hvor huspriserne unægtelig er anderledes end her. Han brød jamrende sammen, og de mindst dystre af hans profetier, hvis vi købte det hus - gik ud på, at regeringen ville blive væltet, kapitalmarkedet totalt undergravet, valutauroen ville brede sig over hele verden, og samtlige Danmarks parcelhuse ville gå på tvangsauktion... Men på den anden side, hvis vi var ligeglade med om han gik i graven på grund af bekymringer over vores huskøb, skulle vi da bare købe hus -uden hensyn til ham.

Efter den svada ringede jeg til vores sagfører og bad ham med rystende stemme om at overbevise os om rigtigheden af huskøbet. For sådan og sådan. Med uendelig tålmodighed beroligede han os. Der var ingen skjulte fælder. Vi kunne klare det.

Indflytningen

Endelig oprandt flytningsdatoen. Frivillige flyttefolk havde meldt sig. 18 personer, syv biler og en lastvogn. Jeg fyldtes af en deprimerende følelse, da jeg så vores indbo på lastvognen. Det lignede mest af alt en omgang ragelse fra et ryddet pulterkammer på vej mod losseplad-

sen. Jeg forsøgte i tankerne at placere den lille, slidte, røde topersoners sofa der hvor den store arkitekttegnede havde stået i prøvehuset. Billedet ville ikke rigtig indfinde sig, og da det endelig kom var der noget, der var rivende forkert.

Med 18 mennesker som flyttemænd kan det kun ske hulter til bulter, men vi fik flyttet, billigt og effektivt og det var det primære.

Flyttedagen blev sluttet af med kartoffelsalat og frikadeller + øl. Og ved midnat forsvandt de sidste flyttefolk med nok et gjaldende »Tillykke«. Og vi dejsede udmattede og fortumlede om på et par i hast fremfundne madrasser. Vågnede et par gange i nattens løb, dels ved at huset »pludrede« dels ved fornemmelsen af det nye.

Tidligt op næste dag og i sving. Stille på plads, hænge op, skændes (over en fejekost til kr. 6,85) som HAN havde fået af en tidligere dame, og som HAN partout ville have op over sofaen. MÆND! Måle gardiner op, sy, støvsuge bøger, stryge, skændes (over et maleri) som JEG havde malet, og ville have op over sofaen. Mændene, der henter storskrald, fnisede da de smed det på vognen.

MÆND !!!!!

FOR 50 ÅR SIDEN

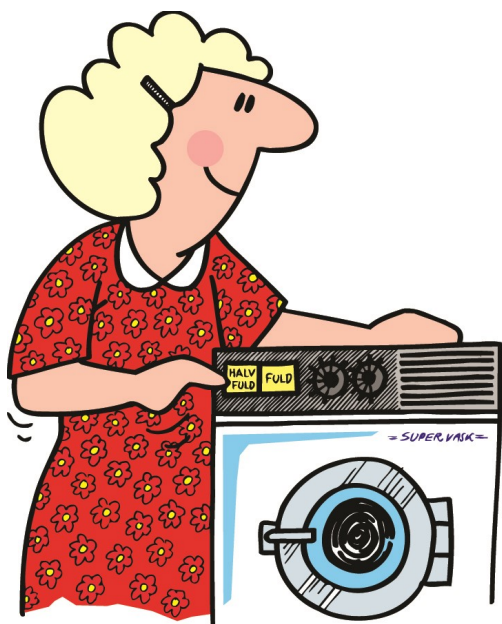
Moderne hjælpemidler

Samtidig med nøglen til huset modtog vi en stak digre brugsanvisninger til de tekniske hjælpemidler. I begyndelsen kredede jeg med æresfrygt om opvaskemaskinen, og det var et stort øjeblik, da vi første gang startede den. Det lød som en optagelse - fra »Barken Margrethe af Danmark« - i stormvejr.

Og dybfryseren. Et helt kapitel for sig. Nu har jeg i flere år haft en halvsnusket samvittighed over halvdyre hasteindkøb. Her kan man - ifølge brochuren fra et dybfrostfirma - i ro og mag planlægge sine indkøb derhjemme. Man sætter bare små krydser på en bestillingsseddel, og få dage efter holder der en kølevogn foran ens dør medbringende en del kasser og er regning på 565 kroner. Man er jo ordensmenneske. Så jeg begyndte at lægge på plads efter princippet: en hylde til pålæg og kød, en hylde til grøntsager, en hylde til fisk. Fryseren var fyldt, da jeg var halvvejs igennem pakkerne. Og så gik der brok i den. Det var bare om at få proppet ind, uden hensyn til systemer. Mine hænder blev store og blå af kulde under omrokeringen. Men det lykkedes. Der blev plads til det hele undtagen en meget stor pose »kødfulde stegeben«. Det spiste vi så i en del dage, til stor begejstring for »Søren« (vores hund) og knap så stor for os selv, i hvert fald på sidstedagen.

Den slags lærer du efterhånden at vurdere, forklarede min mand belærende, da jeg sad med mine blåfrosne fingre på radiatoren, for at få dem tøet op.

Og - oh, Mirakel - sin egen vaskemaskine med mange snedige programmer. En emhætte. Aldrig mere stegte sildlugt i hele huset.

Ovnen er jeg stadig en smule betænkelig ved, i hvert fald grillafdelingen. Jeg har en lumsk mistanke om, at den smider stikflammer eller andre overraskelser efter mig, når jeg begynder at eksperimentere.

Ubudne gæster

Jo, man lærer en del. Man skal fx. ikke fjerne to træklodser der sidder skæmmende uden på et vindue. Det viste sig nemlig ret brat, at det var de klodser, der midlertidigt holdt vinduet på plads. En morgen er der iskoldt i hele huset. »Hvad nummer er det nu viceværten har... Åh nej, det er sandt. OLIE. Ja der var da vist også noget med' en pejlestok. Man lærer forresten også meget hurtigt ikke at smide ren sevot i toilettet. Og jeg har på forbløffende kort tid oparbejdet et helt specielt forhold til affald. Vores pose er altid fyldt til stregen lørdag middag. Vi strammer den så - med røde ører - med nok et par poser. Drager et lettelsens suk når posen bliver tømt torsdag, og skynder sig at fylde de 10-12 poser man har opmagasineret i bryggerset op i posen, som. så er næsten fuld igen. Indrømmet: jeg savner skakten.

På. 5. sal på Nørrebro kigger man jo pr. refleks ind under vasken når der lyder en puslen. Det gjorde jeg også her. Der sad en mus lige ud for mit øre på kanten af affaldsstativet. Jeg hvinede og teede mig, som jeg kun troede man gjorde på vittighedstegninger.

Da jeg var faldet til ro igen, synes jeg egentlig den var meget kær. Ringede til min mand og delagtiggjorde ham i min oplevelse, og foreslog der på vi skulle adoptere den. Hvortil han i tonefaldet jeg har med en sinke at gøre, tålmodigt fortalte, at hvis jeg gjorde det, ville samme mus samme aften holde stiftende generalforsamling for samtlige mus i Torslunde-Ishøj kommune - under VORES vask.

Han havde to musefælder med hjem. Dem puttede vi det meste af en halv sønderjysk spegepølse i uden at fælden klappede. Næste dag havde han røde giftige korn med hjem. De er effektive. Vi har ikke haft ubudne gæster siden.

Præler af kommunen

Efter vi er flyttet, har vi haft en større invasion af det meste af omgangskreds plus familie, som behørigt siger »ih« og »næh« på de rigtige steder.

Og kniber det med at få det rette imponerede ansigtsudtryk frem hos gæsterne, opremser vi alle de gode Torslunde-Ishøj byder sine indbyggere. Børnehaver - uden ventetid., (Det rykker lidt i ansigtsmusklerne). Småbørnstandpleje. Moderne skoler.

En fremsynet og driftig ledelse. Et lækkert bibliotek med grammofonpladeudvalg (nok en trækning i ansigtsmusklerne), og al skepsis bliver totalt udryddet når vi stikker den største trumf ud: Vi har den 7. laveste skat.

FOR 50 ÅR SIDEN

Glemmer Småirritationerne

Jo. Det er dejligt med et nyt hus. Men jeg lærte også hurtigt, at jeg ikke skal huje efter hunden på grund af pludselig lyde. Den lyd jeg hørte forleden var tapetet der sprang i stuen.

Køkkenbordet synker af en eller anden grund. »Bygherren« så stort på det, og sagde:

”Jeg skal tale med Arkitekten om det”.

Vi har ikke set ham siden.

Pludselig opstod der mystiske buler i tapetet i det ene værelse. Det var puds der var drattet ned.

Brusekabinen er meget snedigt forsynet med en kant ved gulvet, så vandet ikke løber over. Det gør det alligevel, fordi afløbet ikke fungerer ordentligt.

Der er kondensvand i termoruderne. Og mange, mange andre bittesmå, irritationsmomenter, men dels er der »håndværkergaranti« på huset, og dels glemmer man dem totalt, når man står på terrassen (der består af tre rækker fliser) og kikker på haven og nyt hus og trækker vejret. Fylder lungerne med frisk luft. Masser af frisk luft.

Foto: Ukendt Tegninger: Oles Forlag Tekst: Ole

Archibo-udstillingen

Egon Clausen

fortæller om sin ...

Lærergerning
på Ishøj Centralskole
Mening

om Strandgårdsskolen

Sin tid
i Danmarks Radio

Onsdag d. 4. nov. '20 kl. 19:00

Foreningshuset Vejlebrovej 45 B

Pris: 25 kr.

inklusive kaffe og kage

Vand og øl kan købes

Billetter kan købes på

www.ishoejlokalhistorisk.dk

Niels Henriksen

fortæller om ...

1920

da Danmark blev større !

Hvordan kom det istand ?

Hvad gik forud ?

Tirsdag d. 8. dec. '20 kl. 19:00

Foreningshuset Vejlebrovej 45 B

Pris: 25 kr.

inklusive gløgg og cøbleskiver

Vand og øl kan købes

Billetter kan købes på

www.ishoejlokalhistorisk.dk

BESTYRELSEN

Formand	Steen Skovhus	3056 4364
Næstformand	Torben Eg	3139 0846
Kasserer	Birgit Hansen	2851 3139
Sekretær	Preben Kok	4068 2681
Webmaster	Lars Andersen	2372 2145
Bestyrelsesmedlem	Carsten Lauridsen	2858 2600
Bestyrelsesmedlem	Arne Sørensen	4092 8438
Bestyrelsesmedlem	Kristian Pedersen	4373 7329
Bestyrelsesmedlem & redaktør	Peter Kay	4030 3538
Suppleant	Jørgen Arnull	4363 2216
Suppleant	Anders Hvid Jensen	2945 0812
Suppleant	Lise Heeno	4018 1844

LOKALHISTORISK ARKIV

Arkivet er åbent hver tirsdag fra kl. 14.00 til kl. 19.00.
Ferielukket i juli og mellem jul og nytår

Arkivet kan også kontaktes på telefon 43 54 64 75.
Spørg efter Troels Øhlenschlæger eller Lars Hansen.

E-mail: lars.hansen@kroppedal.dk

Hjemmeside: ishoejlokalhistorisk.dk

**Sæt dit præg på bladet!
Skriv eller ring
til redaktøren
med gode ideer og tips.**

**Næste nr.:
FEBRUAR 2021
Deadline 4. jan. '21**

Ansvarshavende: Steen Skovhus
Redaktør: Peter Kay
Oplag: 1.200 stk.
Tryk: LaserTryk
P. O. Pedersensvej 26
8200 Aarhus N
SSN 0902-6592
Kontingent 2020: 75 kr. for enlige
100 kr. for husstand

MEDLEMSKORT 2020

ARRANGEMENTER

3. november 17:00-19:00	Bredeøkergård	Slægtsforskning
4. november 19:00	Foreningshuset, Vejlebrovej 45 B	Egon Clausen
10. november 18:00	Bredeøkergård	Mortens And
29 & 29. nov. 10:00-15:00	Bredeøkergård	Julestue
1. december 17:00-19:00	Bredeøkergård	Slægtsforskning
8. december 19:00	Foreningshuset, Vejlebrovej 45 B	Niels Henriksen
28. december 15:00	Isøj Skole	Juletræsfest
5. januar '21 17:00-19:00	Bredeøkergård	Slægtsforskning
14. januar '21 18:30	Isøj Lærersal	Gule Ærter
2. februar '21 17:00-19:00	Bredeøkergård	Slægtsforskning
2. marts '21 13:00-16:00	Bredeøkergård	Slægtsforskning
9. marts '21 19:00	Bredeøkergård	Generalforsamling
6. april '21 17:00-19:00	Bredeøkergård	Slægtsforskning

HUSK

jævnligt at kigge på vor hjemmeside
www.ishoejlokalhistorisk.dk
og se de sidste nye opdateringer med bl.a.
arrangementer og foredrag.